

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG: Brassó, Cseregepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Győssy István főszerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.	Kéziratok vissza nem adatnak. KIADÓ-HIVATAL Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők. Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.	ELŐFIZETESI ÁR helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 7 frt, félre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank. HIRDETÉSEK DÍJA: 4 hasábas gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyílttér közlemény sora 10 kr.	HIRDETÉSEK FELVETETNEK: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapestben: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus) Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.
--	---	---	--

A munkások parlamentje.

Halleban a német socialdemocraták gyűléseznek. Gyűlésüket keblbi lapjaik a munkások parlamentjének nevezik s nem is egészen alap nélkül, mert a megjelent 375 tag legnagyobb része, rendszeresen szervezett testületek kiküldötte s formális jogánál fogva a választók százazerei nevében beszél.

A hallei munkás-congressus minden bizonynyal nagy jelentőségű a párt történetében, mert úgy lehet, hogy további agitatio kiinduló pontja, de az sem valószínűtlen, hogy a párt kettészakadásának előestéje, mely a munkásmozgalmat mérsékeltebb, hatályosabb és észszerűbb irányba tereli s ez által a mai korszak fejlődése történetében üdvös irányban működő tényezővé emeli.

A sociális törvény az utolsó tizenkét év folyamán látszólag megbénította a párt szervezkedését, valójában azonban mit sem ártott annak, mert midőn a kivételes törvény folyó október 1-én lejárt, életerejének nyomban számos jelét adá. Legelőbb is congressust hívott egybe, mely a megváltozott viszonyokhoz képest megállapítsa a párt magatartását.

A congressusok mindig a párt egész életének gyűpontjai voltak; 1863-ban szervezte Lassalle a német munkások egyesülését; a következő évben Marx Károly meghonosítja a nemzetköziség eszméjét a londoni congressuson; 1869-ben tartották Németországban az első munkás-congressust s midőn 1875-ben Gothában gyűltek össze a hívek, már 500.000 követőjük volt és az egyesületi pénztár 150.000 márkát mondhatott sajátjának. Az 1878-iki törvény azután megbékélte a német socialdemocratia rohamos fejlődését s a congressusokat külföldre, nevezetesen 1880-ban Wydenben (Svájc), 1883-ban Kopenhágában, 1887-ben St.-Gallenban kelle megtartaniok. A socialdemocraták e megszorítás dacára sem lankadtak, sőt inkább 1878-90 között minden várakozás ellenére hirtelen annyira megerősödtek, hogy az országgyűlésen helyet foglalt képviselők száma 12-ről 36-ra szökött s a legutóbbi

választások alkalmával 1,300.000 szavazattal rendelkeztek.

Németország ma az egész socialdemocraticus áramlat középpontja; francia eszmék importja rég megszűnt, sőt ellenkezőleg ma a németek árasztják el socialdemocraticus eszmékkel egész Európát. A francia munkások is gyűléseznek ez időtájt, de míg azok csak a soraikban dúló belviszályt árulják el, addig a hallei congressus emelkedett önértéssel s a győzelem reményével lép fel és Németországban nem minden aggodás nélkül követik a munkások parlamentjének tanácskozásait.

A hallei congressus tanácskozásának első tárgyát a párt szervezése képezi s bármily óvatos körültekintéssel járjanak is el a socialdemocratia képviselők (az úgynevezett „töredék”), a közel jövő, előttük is nagyon homályos. A helyzet ugyanis lényegesen megváltozott. Az eddigi kivételes intézkedések nyomása alatt az egész párt szilárdan összetartott; most, hogy a külső nyomás megszűnt, kérdés, nem hull-e szét? A központi vezetőség eddig korlátlan hatalmat tartott kezei közt, melynek — csak hogy a béke meg ne zavartassék — mindenki ellenmondás nélkül alávetette magát; kérdés, hogy a szabad cselekvés nem fog-e bomlasztó erőket felszínre sodorni? A socialdemocratia ma egészen más kormányfővel áll szemben, mely nemcsak a módszereket változtatta meg, hanem egészen más szellemnek is hódol. Az ez idei német kormány komolyan el van tökéltve a munkások helyzetén javítani, a gyengéket oltalmazni s a munkások rationális, a jelenlegi társadalmi renddel megegyeztetethető kívánalmait teljesíteni. Ily szellem ellen nem érdem többé opponálni, sőt talán nem is volna tisztességes dolog.

Sajnos, hogy a munkások vezérei nem így fogják fel a helyzetet, hanem a socialisticus törvények s a császár rendeleteinek okát egyszerűen a további agitatioiótól való félelemben keresik. Ugy vélekednek, hogy ezek a socialdemocraticus agitatio győzelmei s hogy mindent veszélyeztetnének, ha a további agitatioiót beszüntetnék. Ez okból az 1878-ig fenn-

állott szervezetet, mely a párt gyors növekedését vonta maga után, továbbra is s még szigorubban akarják fentartani. Az egész birodalmat munkás-kerületekre akarják osztani, melyek mindegyike kipróbált vezetők fenhatósága alatt állna, míg a berlini vezérbizottság a legfőbb igazgatást tartaná kezei közt.

Még nagyobb horderejű a programkérdés, mely a személy- és szervezeti kérdéssel is szoros összefüggésben van. Az eddigi tapasztalt vezetők, Bebel, Liebknecht és Grillenberger ellen számba veendő ellenzék sorakozik Berlinben Schippel mellé, mely ugyan a congressuson semmikép sem dominál, de folytonos növekvőben van s a párt kettészakadását idézheti elő. Bebel és társai opportunisták, vagy socialdemocraticus kifejezéssel élve: possibilisták, kik a fenforgó viszonyokkal számot vetve, egyelőre elérhető célok után törekszenek, az országgyűlés munkálataiban tevékenyen közreműködnek, szóval a mai társadalmi rend alapján állanak s ez által a munkás-kérdés iránt érdeklődő többi pártokhoz közelednek. Ezekkel szemben Schippel és társai a radicális irányt képviselik, mely nem pactál s minden engedményt hitszegésnek és árulásnak bélyegez. — Schippel május 1-én általános munkás-strike-ot akart létrehozni s most az „elaggott” Bebelt és társait okolja, hogy habozásuk és ellenkezésük által megfosztották a munkásokat a tervezett tüntetés eredményeitől. Schippel a wydeni program alapján áll, mely egész nyíltan forradalmat prédikál, minthogy azokat az elveket bizonyára lehetetlen volna békés uton érvényesíteni.

A mozgalom kipróbált vezetői joggal tartanak attól, hogy ez a program aláásná azon körök rokonszenvét, kik a munkás-kérdés méltányos megoldását támogatják, azonkívül pedig kihívja az államhatalmat, a mi minden, még oly üdvös és jogosult törekvés megfeneklését eredményezné.

Nem lehetetlen s forradalmi pártok életében nem is oly szokatlan, hogy a heves fiatalok félre tolják a mérsékelt öregeket; ám akkor — úgy hisszük — az államhatalom oly

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Kalászkok

a nem keresztény, vagyis a Krisztus előtti idők nemzeti nevelésének történelméből.

Manapság, midőn a szülők, tanítók és a kor illő tiszteletéről nem egyszer feledkezünk meg, azt hiszem, hogy csakis tanulságos lehet, ha felújítjuk lelkünkben ama szép nevelési elveket, melyekből a két legrégebb történelmi nép: a chinaiak és indusok, nevelési rendszerükben kiindultak; ha felidézük lelkünkben amaz örökérvényű igazságokat, melyek e két nép nevelési munkálkodását áthatották.

Tekintsük első sorban a chinaiak családi nevelését.

A chinai ifjú első és legfontosabb kötelessége volt a család-alapítás. A ki családot nem alapított, azt nemzetsége gyilkosának tartották. A családi élet szent volt. A chinaiak azt tartották, hogy a család életére, szíve-lelke a nő. A chinai nő érezte is hivatása fontosságát. Innen ered az az önfeláldozó tevékenység, melyet a chinai nő gyermekeinek nevelésében kifejtett. Ez a szülői önfeláldozás azután meg is termette áldásos gyümölcseit; megtermette ama határtalan tisztelet- és szeretetben, melylyel a chinai ifjú szülői iránt viseltetett. A szülői iránti tiszteletlenség a ritkaságok közé tartozott s ha valamely ifjú

ennek bűnébe esett, kegyetlenül megakolt érte. Ha valamely gyermek megsérti, vagy épen megöli szülőit: ily szörnyűsége az egész vidék forrongásba jő; maga a császár ítél fölötte és a mandarinokat (állami hivatalnokok) leteszi, minthogy azon közigazgatásnak, mely alatt ily vétség történhetik, rossznak kell lennie; a bűnöst darabokra tépik, lakását és a szomszéd házakat felgyújtják és szízig lerombolják.

A chinai állam alapját a család képezte. Jó családok jó államot alkotnak. Ha a ház ügyei jól és bölesen rendezvők, akkor olyanok az államéi is, mert az utóbbiak emezeken épülnek fel; a ki szülőit tiszteli, az a királyt is tisztelni fogja, ez pedig alattvalóit gyermekeinek fogja tekinteni.

A kor tisztelete az ifjuság legszentebb kötelmei közé tartozott.

Főlemelő ama tisztelet, melylyel a chinaiak a tanítók iránt viseltettek. Mi, a jelen korban belátjuk ugyan a nevelés és oktatás fontosságát, szükségességét, de azért annak munkásait még mindig késünk az őket megillető tiszteletben és méltánylásban részesíteni. Ők — a chinaiak — a tanítót mindig hivatása magasztosságához mért tiszteletben részesítették.

Lássuk most az indusok nevelési rendszerét.

Az indusok nevelési rendszerében csaknem ugyanazon elveket látjuk érvényesítve, mint a melyo-

ket a chinaiaknál feltűntettünk. Valamint Chinában, úgy itt is szent volt a család élete. A nőülés vállalási kötelesség. A nők tisztelete igen magas fokon állott. Az asszony alá volt ugyan rendelve férjének, de a férfi köteles volt őt önfeláldozó hűséggel, istenként imádni egész haláláig.

A gyermekek kötelessége volt, szülőiknek mindenben engedelmessékedni, mert Menu szerint (az ind népek törvényhozója): „A fájdalom és aggodalmak, melyeket az apának és anyának gyermekeik fentartása révén ki kell állaniok, száz év alatt sem hálálhatók meg.”

Ámde Indiában első helyen állott a tanítók tisztelete. Kiténik az vallásuk eme tételéből: „A ki anyját tiszteli, az a földi világot nyeri el; a ki atyját tiszteli, az a középsőt vagy az aetherit; a ki pedig tanítóját tiszteli: az Brahma mennyei világát nyeri el. (!) A ki tanítója hibáit gáncsolja: számárnak; a ki rágalmazza: kis féregnek; a ki érdemeit irigyli: nagy féregnek fog születni.”

A hindu oly nagy fontosságot tulajdonított a tanítói hivatásnak, minőt eddig egy nép sem és először emelte őt azon polezra, mely őt megilleti. — Valóban utánzásra méltó példa a polgárisult, humánus Európa részére.

—r.

szoros gyűrit vonna az egész mozgalom köré, hogy évtizedekre megbénulna. Pedig nagy kár volna, a jogos és már eddig is szép sikerre vezetett törekvést meggondolatlanul feláldozni.

*

Belföld.

(A földművelési ministerium költségvetés e.) Mikor Lónyai Menyhért a kormánytól viszszaírt, iratai egyikében fölemlítette, hogy ő már mint pénzügyminiser javaslatba hozta a ministertanácsban, hogy egyfelől az ipar és kereskedelem, másfelől a földművelés külön ministerium alá helyeztessék. Fontosabb és sürgősebb kormányzasi gondok késleltették akkor a kérdés megoldását, de mikor az ország a pénzügyi zavarokból kilábalni kezdett s közgazdaságunk czélszerű átalakításának ideje elérkezett, nem lehetett tovább halasztani az új csoportosítást. Tisza Kálmán az érdem, hogy cabinetjének újjáalakítása alkalmával ezt a reformot is megvalósította s becses örökségül reánk hagyta. Hogy e reform mennyire javára válik az ország gazdasági érdekeinek, annak szép bizonyítékát láttuk a földművelési ministerium költségvetésének tárgyalásánál. A tárcza ministere, gróf Bethlen András, ez alkalommal fényesen beigazolta, hogy szakismeretében és tetterében megbízhatik a nemzet. A költségvetés az ő nagyszabású mezőgazdasági politikájának bélyegét hordja magán, melynek czélja a magyar agricultura fokozatos fejlesztése, állattenyésztésünk előmozdítása s a vízvédelem terén fennálló kóros állapotok orvoslása. A minister nemcsak hogy sok szerves reformot helyezett kilátásba, hanem az állateszségügy álamosítása által már bevezetett tényre is reá mutathat. Ez utóbbihoz csak szerencsét kívánhatunk a minis-ternek, mert a törvényhatóságok alkalmazta állatorvosok egy részének lelkiismeretlen indolentiája már eddig is kemény csapásokat mért állattenyésztésünkre s nagy károkat okozott marhakivitelünknek. Bizonyára az egész ország közmegelegedéssel fogadja a minister azon ígérteit, hogy a víz-jog revisióját elkészíti nem különben a délmagyarországi telepítés ügyében s a magyar bortermelés érdekében tett nyilatkozatait. A költségvetési tárgyalások folyamán kitűnt, hogy a minis-ternek sem teremtő vágyában sem teremtő erejében nem lesz hiány s hogy agriculturánk felvirágzásának áldásos korszakát inaugurálja.

(Munkás betegségyezés.) A képviselőház f. október 15-én rendkívüli ülést tartott, melyen Baross Gábor kereskedelmi minister több helyi érdekű vasút engedélyezéséről szóló jelentéseit nyújtja be, azután az ipari és gyári alkalmazottaknak betegség esetén való segélyezéséről szóló törvényjavaslatot terjeszti elő, mely tizenhat fejezetben tárgyalja a munkásbiztosítás kérdését. A törvényjavaslat szerint arra a célra, hogy az ipari és gyári alkalmazottak betegség esetén a jelen törvényben megállapított segélyezésben részesíttessenek, betegségyező pénztárak szolgálnak. E pénztárakhoz kell tartozniok — nemre, korra és honpolgárságra való tekintet nélkül — mindazoknak, kik a magyar korona országai területén valamely ipartörvény alá eső foglalkozásnál oly fizetéssel, vagy bérrel vannak alkalmazva, melynek egy napra eső összege 4 frtnál nem magasabb s az alkalmazás nyolcz napnál hosszabb időre terjed. A betegpénztár járulékait a munkaadók szolgáltatják, de kétharmadrészben kárpótolhatják magukat a munkások. A pontos befizetésért a munkaadó felelős. Olyféle megállapodások, hogy a munkás nem kívánja, miszerint a munkaadó illetéket fizessen, érvénytelenek; sőt 200 frt. büntetés terhe alatt tilosak. A díjakat hasonlóképp mint az adót, administratív uton szedik be. A törvényjavaslat betegség esetére megszabja, hogy a munkást betegsége harmadik napjától kezdve husz héten keresztül orvosi segedelemben, orvosságokban és a napi bér felében részesítse a betegsegítő pénztár. Gyermekegyes asszonyok négy hétig ugyanezen kedvezményben részesülnek. A temetési költségek a napi bérnek legalább is huszszorosát teszik.

Tanító-gyűlés.

A brassómegyei általános hivatalos tanítótestület brassói köre f. hó 16-án délután tartotta meg gyűlését a belvárosi áll. elemi iskola egyik tantermében.

A gyűlés tárgyai voltak:

1. Józsa Mihály evang. hitoktató gyakorlati tanítása e hittani tételről: „Az Isten mindenütt jelen van és minden.” A gyűlés Józsa Mihály gyakorlati tanítását érdeklődéssel hallgatta végig s azt, mint a paedagogia kívánalmainak teljesen megfelelőt, sikerültnek mondotta ki.

2. Végh Mátyás áll. polg. iskolai tanító felolvasása e tételről: „Tanácsos-e a népiskolában egyszerre több nyelvet tanítanunk?” A gyűlés Végh Mátyásnak szépen kidolgozott munkálataért köszönetet mond s az idegen nyelvek tanítására vonatkozó tételit magáévá teszi.

3. A jövő gyűlés tárgysorozata így állapított meg:

a) Geöcze Sarolta áll. polgári iskolai tanítónő felolvasása: „Miért oly fejletlen a mi tanítványaink nyelvére?” című tételről.

b) Gyakorlati tanítás.

4. Végül a tisztújításra került a sor. A tisztújítás titkos szavazás útján ejtetett meg. Elnökké megválasztott János Lajos áll. vezértanító 15 szavazattal; alelnökké: Nagy Ferencz áll. tanító 8 szavazattal; jegyzővé: Stark Vilmos áll. elemi tanító 10 szavazattal.

Ezzel a gyűlés véget ért.

NAPI HIREK.

Búcsu. Killyéni Endre polg. isk. tanító, közönségünk szíves ovációja mellett f. hó 15-én hagyta el városunkat. Lakásáról hosszú kocsisor kísérte a pályaházhoz, a dalárda zászlaja alatt vonult ki, a német Liederkrantz s a polgári és elemi iskolák, valamint más intézetek tagjai is nagy számban jelentek meg, hogy búcsút vegyenek szeretett pályatársuktól. A peronon Józsa Mihály, a dalárda alelnöke intézett meleg szavakat a távozóhoz, — mire Killyéni meghatva válaszolt. A dalárda egy Hymnust, majd jeligéjét éneklé, a vonat fűttenetett s az egybegyűltek könnyes szemmel lobogtatták kendőiket a messze tájra költöző hű barát és lelkes honfi után.

Újabb adakozás a csángó-szoborra. Mayer József kir. tanácsos Brassó: 2 frt; Zajzon község: 5 frt; Dr. Vajna Gábor ügyvéd Brassó: 5 frt; Antal János házbirtokos Brassó: 2 frt; Popp János el. áll. iskolai igazgató Csernátfalú: 1 frt., összesen 15 frt. E lapok idei 111-ik számában ki volt mutatva 212 frt. 61 kr., ma az adakozások főösszege: 227 frt. 61 kr. — Az adakozóknak szíves köszönetét nyilváníja: Koós Ferencz kir. tanácsos, tanfelügyelő.

Fiatl öngyilkos. W. A. brassói kereskedő Cz. nevű 14 éves tanulója tegnap rajta kapták, mikor egy forintot zsebre csúsztatott. Gazdája a tanuló anyját az üzletbe hivatá, hogy tudassa vele a történeteket. Ezalatt a fiú hazament és revolverrel föbelötte magát. A golyó a homlokán át a fejbe fúródott és ott megakadt. A fiu életben maradásához alig van remény.

Tűz volt tegnapelőtt éjjel. Ó Brassó közép-utca 129. sz. alatt Brendörfer János csúre — mely telve volt gabonával, szénával és szalmával — tövig leégett. A rendőrség által a helyszínén azonnal megkezdett vizsgálat lesz hivatva a tűz keletkezését kideríteni. Az összes fölszerelésekkel gyorsan kivonult tűzoltóegylet erélyes és czélirányos működésének köszönhető, hogy a tűz közvetlen közelében állt lakóház és ez által talán még sok más épület is megmentetett. Sikerült azonfelül az égő istállóból egy ökröt — néhány égési sebbel bár-kimenteni. A csűr a „Fonciére” társulatnál volt biztosítva. A mentési munkálatok 3 teljes órát vettek igénybe.

Jegyző-választás. Brassó vármegye Sz.-Magyaros nagyközségében a megürült jegyzői állomásra öt jelölt közül botfalvi szület. Copony János közs. jegyzői jelölt választott meg. Az ujonnan választott jegyző az 1885-ik évben a brassói ág. hitv. főgymnasiumban az érettségi vizsgát letétén, azóta több helyen mint gyakornok segédjegyző működött, szép képzettséget és a jegyzői teendőkhöz kiváló jártasságot sajátított el.

Helyreigazítás. A lapunk f. október 14-iki számában megjelent „Kis-küküllőmegei krónika (Egy elkésett béli referáda)” című cikkünkben a következő hölgyek neveit — sajnálatunkra — kifelejtettük: Fekete Györgyné, id. Pekri Istvánné, Frits Rezsőné, Felszegi Gáborné, Szantner nővérek, Petrits Mariska és Emilia, Ürmösi Juliska és Örley nővérek (Budapestről); kiket ezennel — a történelmi hűség kedvéért — beillesztünk a balon megjelent díszes hölgykoszorúba.

Dicső-Szentmártonból azt írják lapunknak, hogy Szigethy Jenő, színgazgató 22 tagból szervezett társulatával előadásait az új székház dísztermében e hó 16-án megkezdte. Szigethy nem régiben nyert igazgatói engedélyt; de személye ott már előnyösen ismert a nyár folyamán a műkedvelőkkel rendezett sikeres előadásai révén. Semmi kétségünk benne, hogy jól szervezett társulattal és erővel fogja Dicső-Szentmárton és vidéke közönségét a színirodalom

újabb termékeivel megismertetni. Titkára Jakabffy Gábor, tapintatos és előzékeny föllépésével már is szépszámu bérletet eszközölt mi mindenestre a közönség műpártoló érzékéről tanuskodik. Lapunk útján a közönség tájékoztatva lesz nemcsak az előadott darabok sikereiről, hanem ezenkívül az egy hétre megállapított műsort is közölni fogjuk.

Országos vásár. A dicső-szentmártoni őszi országos vásár e hó 13-án vette kezdetét. A marhavásárra igen sok szarvasmarha hajtatott fel. A vásár napja e hó 15-én esett meg, igen élénk kínálattal, de kevés keresettel. Az idő szép és kedvező volt.

Szüret. Kis-Küküllő megyében a szüret e hó 16-án vette kezdetét, gyenge kilátással a termésre.

Szebeniek Tokajért. A tokaji tűzkárosultak javára a nagy-szebeni magyar műkedvelő társulat e hó 11-én estélyt tartott, melyen Bodné és Győryné asszonyok, Vamszer, Nagy János és Kis urak szerepeltek pompás ének-, szavalt- és zeneszámokkal. A nem nagy számban jelenlévő közönség sűrű tapsokkal és éljenzésekkel tüntette ki a szereplőket. Az estélyt sikerült táncmulatság zárta be.

A kolozsvári egyetemen a hallgatók létszáma ez évben olyan nagy, milyen még soha sem volt. A jogi karra beiratkoztak 263-an, orvosira 149-en, bölcsészetre 84-en, természettudományira 39-en, gyógyszerészetre 66-on, az egyetemnek ez évben összesen 601 hallgatója van. A múlt évben 565 volt és így az idén harminczhatal vannak többen, mint tavaly. Gróf Csáky Albin multkori látogatása alkalmával már kilátásba helyezte a kolozsvári egyetem növendékeinek szaporodását, minthogy a budapesti egyetemmel szemben a kolozsvárinak anyagi tekintetekben előnye van a leckeépénzek meghagyásával. A minister jóslata bevált, mert míg itt a létszám emelkedett, Budapesten apadt.

Munkácsy Mihály Budapesten. A művész budapesti tartózkodásának utolsó napját is látogatásokkal töltötte el. Délben Horovitz Lipót festőművészt kereste fel az akadémia épületében lévő műtermében. Később gróf Szapáry Gyula minis-terelnöknél akart látogatást tenni, de nem találta otthon. Egy órára özv. Földváry Emiliánál volt hivatalos ebédre, kinek vendégszerető házában a tegnapi hangversenyben résztvevő művészekkel is találkozott. Délután a Munkácsy-pár gr. Andrassy Manóné kereste fel, hogy viszonzza a grófné tegnapi látogatását. Este nyolcz órakor a művészpár tiszteletére a budapesti képzőművészek köre fényes búcsuestélyt rendezett új helyiségében. A banquetten közel százan vettek részt, nagyobbára művészek, de számosan közéletünk más kitűnőségei közül is. — Az első felköszöntőt Roskovics Ignác mondta, éltetvén Munkácsyt, a magyar festőművészet legkimagaslóbb alakját. Utána Tolnay Ákos köszöntötte fel Munkácsynét, ki — úgymond — a megszo-kott párisi élet daczára is szeretettel csüng Magyarországon, melyre férje annyi dicsfényt áraszt. Jend-rássik Jenő, a képzőművészek körének titkára Zala Györgyöt, a vértanu-szobor megteremtőjét élteti, Berzeviczy Albert államtitkár nagy hatást keltett beszédeben fejtette ki, hogy milyen nagy feladat vár a fiatal művészekre, kiknek Munkácsy nyomdokán kell haladniok. Midőn elismeri érdemüket, melyeket a hazai művészet felvirágoztatása körül eddig is kifejtettek, kívánja, hogy dicsőségben és alkotó-erőben utólréjk példányképeiket. — Munkácsy és neje tegnapelőtt délután 2 óra 25 perczkor hagyták el a m. kir. álamvasutak központi pályaudvarából a fővárost. Két órakor érkeztek meg rokonaik kíséretében az indóházba, a hol nagyszámu és előkelő közönség jelent meg a búcsúzásra. Munkácsy és neje a jelen-volt ismerősökkel kezét szorítva és a rokonoktól szívélyesen búcsút véve, beszálltak. Az elrobogó vonatot még jó darabig távozása után folytonos éljenzés és kendőlobogtatás kísérte. — Az idei őszi műkiállításon — hír szerint — utoljára fog szerepelni a 6000 frankos Munkácsy-díj, minthogy Munkácsy a körülötte csoportosult fiatal művészek előtt kijelentette hogy ezentúl nem fogja jelen alakjában fentartani. Munkácsy ugyanis az általa ezentúl adományozandó pályadíjakat koronkint tűzi majd ki és a pályanyertes mű festője nem lesz kötve ahhoz, hogy Párisban kelljen folytatni tanulmányait. Munkácsyt ez elhatározására az vezette, hogy meggyőződött róla, hogy a fiatal művészekre a párisi művészi légkör épen nem gyakorolja a kívánt hatást. A mester legközelebb megkezdja a honfoglalás képéhez a vázlatok készítését, az ősszel azután ismét hazajön, hogy a ruházathoz, lószerszámmhoz, egyes kiválóbban jellemző arczokhoz itthon tegyen tanulmányokat. Említé Munkácsy azt is, hogy nem tartja szükségesnek az összes

modelleket Magyarországtól megszerezni. Hisz — mint mondá — a „Krisztus Pilátus előtt” című festményénél egyetlen zsidó modellje sem volt. A honfoglalás képe 15 méter hosszú és 5 méter magas lesz s így megközelíti a bécsi óriási plafond festményét is, mely 104 négyszög méter területet foglal el.

A 13 vértanu szobor. A vértanuszobor átvételére kiküldött bizottság a szobor magasságára nézve megállapította, hogy a főalak magassága egyezik, de az oszlop magassága két lábbal alacsonyabb; az oszlopzat anyaga nem a szerződésben kikötött mauthauseni szürke márvány, hanem sziléziai gránit, mely tetemesen olcsóbb; az összeillesztéseknél az egyes kidolgozott kődarabok egyberovásai nem illenek össze, a csiszolás több helyütt nem tökéletes; az alakok háta és az oszlop között nagyobb hézagok vannak, itt a hó és víz károkat okozhat. A nagybizottság ezek alapján elhatározta, hogy a közgyűlés elé javaslatot terjeszt, mely szerint tárgyalás kezdessék Zala György szobrászsal a jelzett hiányok pótlása végett s addig a szobrásznak nem adják ki a benn lévő 19,000 forintját. Elhatározta a nagybizottság azt is, hogy a vértanuk albumából második kiadást rendez.

Brutális katonák. Bécsúj helyen ismét szomorú példája történt a katonai brutalitásnak. Pár nap előtt a 84-ik gyalogezred két közkatona megátadott egy fiatal asszonyt, a kit a férje alig tudott kimenteni a gazok kezei közül. A bántalmazottak rögtön a legközelebb eső őrségre siettek s elpanaszolták esetűt. Rövid ideig kellett várniok a vádlottakra, kikkel szemtől-szemben akartak állani, hogy bűnüket rájuk bizonyítsák, mikor egyszerre mindkettő megérkezett, még pedig részegen. Az őrség parancsnoka, egy tiszt helyettes, kérdőre vonta őket, mire az egyik katona nekiment s a földre teperte. A tiszt helyettes hirtelen felugrott s tüzet vezényelt. Az őrlött s a vakmerő ember összerogyott. A másiknak nem esett baja. A sebesültet a kórházba, társát pedig börtönbe szállították.

Nines víz Herezegovinában. Herczegovinából, Ljubinjéből írják, hogy ott már tizenhárom hét óta nem esett egy csepp eső sem s ennek következtében a környéken minden forrás kiapadt. Emberek és állatok valóságos kínokat szenvednek a szomszagságtól. A háziállatokat néha mértőföldre kell elhajtani, hogy friss vízhez jussanak. A lakosság attól tart, hogy a vízszükség még nőni fog.

Bécsben letartóztatott leánykereskedő. Az államasutak indóháza tegnap feltűnést keltő letartóztatásnak volt színhelye Bécsben. Az ottani rendőrség megtudta, hogy egy Horváth Zsigmond nevű egyén, egy komáromi hírhedt háznak tulajdonosa, élénk kereskedést űz fiatal leányokkal, még pedig nemcsak Magyarországon, hanem a külföldön, is, többek közt Németországban, Angliában és Észak-Amerikában. A rendőrség Horváthot reggel a budapesti vonat megérkezésekor két leánnyal együtt, kik társaságában utaztak letartóztatta. A két leány Hamburgba volt szánva és Horváth 440 forintot kapott értük. Horváth a rendőrség előtt tiltakozott letartóztatása ellen és kijelentette, hogy ő házbirtokos Komáromban, ott száz frt évi adót fizet és fel van arra jogosítva, hogy leányokkal kereskedést űzzön, miután a komáromi rendőrkapitány is tud felőle és Magyarországon egyáltalában nincs megtiltva a leányokkal való kereskedés. A leányok mind a ketten tolmács közbenjárásával egybehangzóan azt vallották, hogy úgy igényserítették őket a külföldi utazásra s hogy Horváth véresel fenyegette őket arra az esetre, ha vonakodnak Hamburgba utazni. A két leány továbbá azt is vallotta, hogy Horváth igen élénk kereskedelmet űz leányokkal és minduntalan szállít ilyen boldogtalan teremteket Görzbe, Fiuméba, Hamburgba, Londonba és New-Yorkba. Horváthnak ebben a foglalkozásban segédkezet nyújt neje, kit Komáromban özvegy Pohl Eliz név alatt ismernek. A rendőrség Horváthot átadta a törvényszéknek, a lányokat, pedig, kiknek egy krajczár pénzük sincs, egyelőre ott tartotta.

A föld mozgása. Tudvalevő, hogy Foucault a párisi Pantheon-kupolájáról lefüggő gömbbel érzékelte a föld mozgását. Most ugyan e módon, csak hogy sokkal magasabb helyről, nevezetesen az Eiffel-torony második emeletéről lelógó, száztizenöt méter hosszú bronzfonalhoz erősített gömbbel teszi meg a tanulságos kísérleteket.

Botrány a brüsseli egyetemen. A brüsseli egyetem tegnapi megnyitó ünnepélyén, Philippson új rector székfoglalója alkalmával, hallatlan botrány történt. Az egyetemi hallgatók szüntelenül füttyöltek, kiabáltak, a rector lemondását követelték és sem a rectort,

sem az elnököt nem engedték szóhoz jutni. Rossel rendőrbiztos azzal fenyegette az ifjúságot, hogy a zavargókat elfogatja, de figyelmeztetését mibe sem vették. Erre rendőrök vonultak a terembe, a kiket az ifjúság füttytel és zajongással fogadott. Csakhamar heves dulakodás támadt; az egyetemi hallgatók a rendőröket a korlát mögé szorították és körülfogták: csak midőn a rendőrök segítséget kaptak, sikerült a tanulókat a terem hátsó részére szorítani, a mire az elnök a zajos „dizsgyűlést” felfüggesztette. A botrányos jelenetnek oka az, hogy Philippson az új rector, a francia nemzetiségű egyetemi hallgatók szemében szállka, mert német születésű. A hallgatók folyvást azt kiabálták: „Le a poroszszal! Berlinbe a poroszszal!”

Egy ünérzetes városi tanácsos. Odesszai lapok írják a következő érdekes esetet: Az ekartonoslavi kormányzóságban gyűlés alkalmával egy községtanácsost egyik községi képviselő gorombán megtámadott, azt vetvén szemére, hogy a községi tanácsos roppant módon hátra maradt a világ folyásától s hogy a modern eszmékkel nagyon rossz lábon áll. A tanácsost érthető módon megzavarta ez a támadás, elannyira, hogy kénytelen lévén szót kérni, mindössze csak annyit mondhatott: „Igyekezni fogok bebizonyítani, hogy ön téved és hogy a legújabb kor szellemét méltányolni tudom.” Másnap pedig beadta lemondását s menten beiratkozott diáknak egy gymnasiumba. Rövid idő alatt kitűnő sikerrel tette le az érettségi vizsgálatot s aztán fölcsapott egyetemi hallgatónak s az orvosi vizsgálatokat is olyan fényes eredményre állotta ki, hogy a kormány külföldi tanulmányútra küldte, később pedig kinevezte a charkowi egyetemre tanárnak. Az apával végezte fia is tanulmányait, a ki most ugyanazon egyetemen tölt be tanári széket, a hol az apja.

Léghajósok kalandja. A „Novoje Vremja” mulatságos kalandot beszél el, melyet egy katonai léghajó utasai éltek át. Az „Orel” orosz katonai léghajóval Pomoczev ezredes és Komanko hadnagy a mult hó vége felé útra keltek. A szél a Ladoga-tó felé vitte a léghajót, mely e tótól 210 verstnyire szállt le. Utja vége felé egy erdő fölött haladt el, melynek közelében kis falu látszott. Az erdőben parasztasszonyok gombát szedtek. Midőn megpillantották a léghajót, rémülten szaladtak falujukba s elmondták, hogy látták a levegőben az ördögöt, a ki seregével ép most ereszkedik a falura. A lakosság kétségbeesetten zárkózott el a házakba és imádkozva várta a végítéletet. A léghajó időközben alászállt és utasai, rendes szokásukhoz híven, megfújták trombitájukat, magukra vonandó a lakosság figyelmét. A léghajó hazaszállításánál ugyanis rendesen a lakosság segítségét kénytelenek igénybe venni. A falubeliek a trombitaszó hallatára még jobban megrémültek és dehogy is mozdult volna ki odújából valaki! Egy iskolás fiú olvasott valamit a léghajóról s az volt egyedül az egész faluban, a ki nem hitt a rémhistóriában. Rávette néhány társát s elment a léghajósokhoz, a kik aztán meggyőzték őt is, társait is, hogy ők a világért sem ördögök, csak katonák. A gyermekek bátorságán megerősödtek a falu vénei is, s nem átalották később a kellő fuvarral is ellátni a léghajósokat, a kiket aztán egész csapat ember kísért el a szomszédos faluig. Itt azonban újabb meglepetés várt a léghajósokra. Etből a faluból is látták a léghajót, de itt azt gondolták, hogy az égből ereszkednek alá a szentek s azonnal imádsághoz fogtak, azt a kegyet könyörögve maguk számára, hogy falujukba is látogassanak el a szentek. Egész processióval fogadták tehát a léghajósokat s megbotránkozva látták, hogy ezek nem szentek, még csak nem is ördögök, hanem csak — katonák.

A nap hangja. A „New-York Herald” szerint Edison most azt akarja, hogy azokat a hangokat, a melyek a nap légkörében az eruptiók alkalmával keletkeznek, felfogja s hallathatná meg. Erre nézve óriási kísérleteket tesz. Ogdennél, New-Jersey államban van egy meredeken az égbenyúló mágnes-vashegy, a mely egyszersmind mélyen nyulik le a föld-szín alá. Minthogy a megfigyelések szerint a napban beálló nagy viharok egyuttal zavarokat idéznek elő a föld magnetizmusában, s minthogy e hegy nagy mágnes-tömegében e tűnemények óriási mértékben jelentkeznek, ezért Edison — mint írják — a hegyet több mértőföld hosszú huzallal veszi körül s így a telefon alkalmazása mellett hallani fogják a nap zengését. Ennyit mond a „N. Herald” — hozzátéve, hogy az égi hangokból hangversenyt is fognak adni — s tekintve e tűneményritkaságot, minden évben csak egyszer — persze április elsején.

Kellemetlen tévedés. Hely. Páris. Idő: sötét és szeles. Három ember megy együtt a Rue des Fêtesen éjszaka, haza felé tartva. Egyszer csak meglátják, hogy egy szörnyen elbódult férfi támolgyog ide-oda az

utczán. „Nézz csak oda — mondja egyikük, — az a mi X. barátunk.” — „Csakugyan, igazad van, ő az.” — „És milyen állapotban!” — „No, nem először történik meg vele. Hanem most már csak vigyük haza szegényt.” Nagy nehezen felfogták a monsieur és hazaczipelték a feleségéhez. X. asszony felriadt álmából, roppantul meg volt indulva és arra kérte férje barátjait, hogy ne resteljék most már a fáradságot s fektessék le a korhelyt. Megteszik jó indulattal. Aztán jó éjt kívánnak s mennek lefelé a lépcsőn. Azonban alig jutottak le, kipattan az X.-ék ajtaja és rettenetes asszony sikolyt hallanak. Vissza-futnak s megtudják, hogy ők nem X. urat szállították haza, hanem egy másik elázott polgártársukat, a ki nagyon hasonlít barátjukhoz. Csak nagy nehezen tudták az ismeretlent kocsiba rakni s a rendőrségre vinni. X urat csak később — vitték haza.

Irodalom.

A legkellemesebb szórakoztató egy jó lap s ezt csekély 6 frtért megszerezheti minden család ha megrendeli a „Képes Családi Lapok” című szépirodalmi és ismeretterjesztő lapot, mely nemcsak hasznosan mulattató, értelem-, érzelem- és izlésnemesítő olvasmányokat nyújt olvasóinak, hanem „Nő a házban” című mellékletével hű tanácsadója a család minden tagjának s gyönyörű, csak kiváló művészekről eredő képeivel a szép érzőket is fejleszti. Hogy magasztos céljának a „Képes Családi Lapok” mennyire megfelel: azt legjobban bizonyítja ama közkedveltség, a melyben részesül, s előfizetőinek évről-évre szaporodó száma.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára egész évre 6 frt., félévre 3 frt., negyedévre 1 frt. 50 kr. s a kiadóhivatal (Budapest, nagy korona-utca 20. sz.) melyhez az előfizetések legezelszerűben postautalványon intézendők, kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatványszámokkal.

A legújabb szám következő változatos tartalommal jelent meg: Más világ. (Regény) Nagyvárad Mirától. — Füllentő Matyi. (Költemény) Rudnyánszky Gyulától. — A test eltorzításairól. Ifj. Kuthi Dezsőtől. — Szerelem és bosszu. (Elbeszélés) Paál Gyulától. — Oh! ne álmodj... (Költemény) Pap Zoltántól. — Mari. (Elbeszélés) Bignió Erzsikétől. — A legyező. (Ismeretterjesztő csevegés) Gyarmathytól. — Három arckép. (Elbeszélés) írta: Turgenjev I. Fordította: Balassa István. — Mindenféle. A hét tükre. Mefisztótól. — Képeinkhez. Irodalom és művészet. Színház. — Képeink: Időtöltés a háremben. — Románia gyöngye. — Otthon — mindenütt. — Egyforma kötelesség: egyforma jog. — Regény-melléklet: Egy család démona. (Eredeti regény.) Irta Mericzai-Karossa Irma.

A közönség köréből.

A nagyméltósú vallás- és közoktatásügyi m. kir. minister úr magas intézkedésével a fiúmei áll. polgári fuiskolához helyezettván át, mindazon t. barátaim, ismerőseim és jóembereim, kiktől személyesen búcsút nem vehettem, fogadják legőszintébb köszöntésemet s hálámat az irántam és családom iránt tanusított szívélyességükért.

Brassó, 1890. okt. hó 15.

Killyéni Endre,
áll. polg. isk. tanító.

Közgazdaság.

Az Osztrák Magyar Bank brassói fiókjának zete a kamatlábat máttól kezdve $\frac{1}{2}\%$ -kal emelte és pedig a leszámítoló üzletben $\frac{5}{2}\%$ -ra a kizizálogkölesön üzletben pedig $\frac{6}{2}\%$ -ra.

Faanyag-szállítás. A m. kir. államasutak gépgyára és a diósgyőri m. kir. vas- és aczelgyár igazgatósága az 1891. évben szükséges jegenyefenyőfagerendák, deszkák, léczek és zindelyek szállítását nyilvános árlejtés útján szándékozik biztosítani. Az ajánlatok f. év november hó 10-ig nyújtandók be. A hirdetmény a brassói kereskedelmi és iparkamara hivatalos helyiségeiben betekinthező.

Ruházati cikkek szállítása. A cs. és kir. szab. kassa-oderbergi vasút igazgatósága altiszti és szolgaszemélyzete számára az 1891-iki évben szükséges ruhák szállítását nyilvános árlejtés útján szándékozik biztosítani. Szükségeltetnek: nyári- és téli sapkák, zubbonyok, nadrágok, felöltők, bundabélésű köpenyek stb. Az ajánlatok f. év október 31-éig nyújtandók be.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár közepesnek volt mondható.

A gabonapiacson az árak következőkép alakultak: Buza 5.80 frt, rozs 4.10 frt, zab 2.30 frt, árpa 4.— frt, kukorica 4.40 frt, lenese 8.— frt, paszuly 5.— frt, asszuszilva — frt, borsó 5.— frt.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke drb.-ként 55 kr, liba darabja 1.50 frt, réce darabként 20 kr, pulyka darabja — frt, malacz 1 frt. 30 kr. Tojás 8 drb. 20 kr.

A húsarak a lefolyt héten következőkép alakultak: Sertéshús 44 kr, marhahús 40 kr, borjúhús 30—34 kr, zsir 64 kr, faggyu 23 kr, olvasztott faggyu 30 kr.

Brassói vasútforgalom.

Vonatindulások.

Budapest felé: vegyesvonal reggel 4 órakor; gyorsvonal délután 2 óra 43 perczkor; személyvonal este 10 óra 32 perczkor.

Bukarest felé: személyvonal reggel 5 óra 30 perczkor; gyorsvonal délután 2 óra 33 p.-kor; vegyesvonal délelőtt 9 óra 48 perczkor.

Vonatérkezések.

Budapest felől: személyvonal reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonal délután 2 óra 23 p.-kor; vegyesvonal este 10 óra 31 perczkor.

Bukarest felől: gyorsvonal délután 2 óra 13 perczkor; személyvonal este 7 óra 21 p.-kor; vegyesvonal délután 5 óra 50 perczkor; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonal érkezik Predeálról.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —
Brassó, 1890. október hó 16-án.

Román papírpénz à 100 frank	45.25 vétel	45.25 eladás
„ ezüstpénz à 100 „	45.— „	45.25 „
Napoleon'd'or (aranypénz) . . .	9.07 „	9.09 „
Török lira	10.30 „	10.36 „
Arany	5.37 „	5.43 „
Orosz papírrubel	139.— „	141.— „

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társzerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

H I R D E T M É N Y E K.

Sz. 931.—1890. ó.

(322) 1—3

Hirdetmény.

A nagymélt. kereskedelemügyi m. kir. minister ur az 1890. évi október hó 4-én kelt 57794. számú rendeletével a Torda—Nagy-Szeben—Brassói állami közút 267—268. klm. szakaszán lévő 25. sz. Barczahíd helyreállítását 4184 frt 56 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkákat foganatosításának biztosítása czéljából az 1890. évi október hó 31-ik napjának délelőtti 10 órájára a Brassó vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltelekben előírt 5%-nyi bálnatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiával inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó művelet s részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők, valamint az árlejtési feltételek is.

Brassó, 1890. október hó 13.

Brassó megyei m. kir. építészeti hivatal.

Szám 408.—1890.

Brassó vármegye főispánjától.

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra bízott Brassó vármegye felvidéki és alvidéki járási orvosi állása, melyek évi 400 forint fizetés és 150 forint utazási átalánynyal vannak rendszeresítve, — üresedésbe jutván, azokra az 1886 évi XXI. törv.-czikk 80. §-sa alapján ezennel pályázatot nyitok s felhívom mindazokat, kik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-czikk 9. §-ában körülírt minősítettségüket igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat folyó évi **november hó 20-ik** napjáig hozzám nyújtsák be.

Brassó, 1890. október hó 6.

Maurer Mihály, s. k.

(321) 2—3

főispán.

1645. szám.

(327) 1—3

Hirdetmény.

Közírré tétetik, hogy a fogarasi m. kir. ménesbirtok tulajdonát képező következő bértárgyak iránt az 1890. évi november 14-én délelőtt 9 órától kezdődőleg zárt írásbeli ajánlatok útján árverés fog tartatni, u. m.:

- 1) a sárkányi fűrés- és őrlőmalom,
- 2) az új-sinkai őrlőmalom,
- 3) a felső-venicei őrlőmalom,
- 4) a bethleni őrlőmalom,
- 5) a felső-kománai őrlőmalom bértárgy iránt.

Fenti malmok egyenként, vagy csoportonként az 1891. évi január 1-től számítandó hat (6) egymásutáni évre, vagyis 1896. év december 31-ig tartó időre fognak zárt írásbeli és 50 kr. bérlyeggel felszerelt ajánlatok folytán bérbe adatni.

Az ajánlatok legkésőbbben 1890. évi november 14-én 8¹/₂ óráig adhatók be a bérbeadó igazgatóság pénztáránál Fogarason. Elkésve érkezett, távirati- vagy utó-ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatokban a bérbevenni szándékolt bértárgy, az érte ajánlott évi bérösszeg, a vevő vezeték- s keresztnéve és lakhelye tisztán olvashatóan, a bérösszeg azonfelül számokkal és betűkkel is kiirandó; — azonfelül az ajánlatban világossá kifejezendő az, hogy a bérleményi feltételeket ajánlattevő ismeri, s magát azoknak feltétlenül aláveti.

Minden ajánlattevő tartozik ajánlatához az ajánlt évi bérösszeg 10 %-ának megfelelő bálnatpénzt mellékelni s kívánatra községi bizonyítvánnyal vagyoni állapotát és erkölcsi minőségét beigazolni.

A bérleményi feltételek a bérbeadó igazgatóságnál Fogarason a hivatalos órák alatt betekintheők, a hol is a bértárgyakra vonatkozólag minden irányban felvilágosítás nyújtatik.

Fogaras, 1890. október 14-én.

A m. kir. ménesbirtok igazgatósága.

(Utánnymás nem díjazatik.)

Sz. 2376./1890. közíg.

Árverési hirdetmény.

Mely szerint közírré tétetik, hogy szabad királyi Erzsébetváros tulajdonát képező s az erzsébetvárosi határon lévő „Papok kútja” dűlőben fekvő erdőrészből, mely az Erzsébetváros és Hundorf községi úttól 2 klm., az erzsébetvárosi vasuti állomástól 7 km. távolságra fekszik,

60 darab	25—30 cm.,
525 „	30—40 cm.,
251 „	40—50 cm.,
110 „	50—60 cm.,
26 „	60—75 cm.

mell magassági átmérővel bíró, szép növésti kocsános tölgy f. 1890. évi **november hó 5-én** és a következő napokon fog nyilvános árverésen a helyszínén szálankint eladatni.

Erzsébetváros, 1890. október 8.

A városi tanács.

Lengyel Márton, Gajzágó Gyula, polgármester. (324) 1 aljegyző.

Sz. 367.—1890.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közírré teszi, hogy a segessvári kir. járásbíró 1412./1890. sz. végzése által Schässb. Spar- und Hyp. Creditverein végrehajtató javára Varga János és társai ellen 300 frt tőke, ennek 1887. évi október hó 25. napjától számítandó 8%-os kamatai és eddig összesen 85 frt 27 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 803 frt 95 kr-ra becsült 9 tehén, 1 ökör, 7 borjú, 4 szekér, 2 ló, 14 szekér széna, 89 véka törökbuza, 16 véka buza, hordók, szuszékok és egyéb gazdasági szerelvényekből álló ingóságok nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek a 2059./1890. számú kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Nagy-Bun község házában leendő eszközzésére 1890. évi október hó 28-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg: hogy az érintett ingóságok

ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv.-czikk 108. §-a szerint fizetendő.

Segessvár, 1890. szeptember 29.

Fodor Árpád,

(326) 1—1

kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy az itteni piacon **Klastrom-utca 8. sz.** alatt, a „KORONA” vendéglő közelében dúsan ellátott

szövet-, posztó- és rövidáru-üzletet

nyitottam, és főtörekvésem leendő elsőrendű gyárakból beszerzett **jó minőségű árumat** nagyon jutányos árak mellett elárusítani.

A nagyérd. közönség b. figyelmébe ajánlom áruraktáromat és szíves pártfogásért esdve, maradok

kiváló tisztelettel

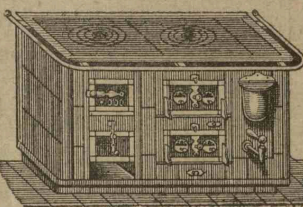
Karácsony Kiss M.

Posztógyári raktárunk

folyó hó 13-ától fogva (320) 3—4

a Schobeln-féle házba, Kádár-sor 23. sz. alá helyeztetett át.

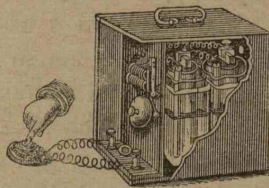
SCHERG VILMOS és Társa.

Widmann Alfred,

lakatosmester és takaréktűzhely-specialista

Brassóban, Várutca 51. sz. (új).

Ajánlom a legjutányosabb árak mellett szépen felszerelt raktáromat minden nagyságu takaréktűzhelyekben, s elfogadok cserében régi takaréktűzhelyeket és öntött kályhákat; továbbá készítek épületlakatos-, rácszat és bádigos-munkákat solid kivitelben, valamint szellentyűket (ventilator), ajtórugókat különféle szerkezetekben és villamos ajtózárat; úgyszintén nagy raktárt tartok minden electrotechnikai alkatrészekből s elvállalom egyuttal azok berendezését.

Ezenkívül még két csaknem új légszesz-reflektor-

lámpa, üzleti

kirakatok szá-

mára, jutányos

áron eladó.

(286) 8—10

